

Но какво правят тѣзи които сѣ оставени да пазятъ тишината, исполнителнѣ на законитъ и на вѣсѣтъ императорскѣ воликъ, выигнѣ ержественно прогласяванѣ за благоуствіе въобще на вѣрныѣ и трудолюбивѣ подданицы? О! ако бы имало мнѣство въ Султаново правительство въ Цариградѣ, ако бы достигалъ до подножіе на императорскій прѣстолъ гласѣтъ на неправдѣ и безчеловѣчіе, които упрежняють при исполненіе на длѣжности си пѣтки или и повечето отъ поименитѣ и низки чиновницы, именно обѣтѣта по обѣстити и изъ книженѣта на държавитѣ, то безъ никакво сомнѣніе великитѣ везиры бы напукстъ всякой просятъ за прѣобразованіе, задоволилъ са бы съ исчезваніе на тѣзи гангрениасѣзъ равнѣ по тѣто на населеніе, и бы удвоилъ импрѣстолъ признателностѣ и прѣданіе

НАПРѢДЪ

ВѢСТНИКЪ, ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКЫ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

ности на подданическыѣ народѣ
къмъ прѣстолю на августыйишій
нашъ господарь — Султанъ.

И действительно, главные пѣкон, как то казахмы по-горь, или изнамени от зложелателнѣхъ на нашѣтъ народъ млади осмыслили са въ послѣднѣ врѣме да смутятъ спокойствіею на мирното, вѣрнопоходниото и трудолюбиво население въ Старъ Загорѣ; мѣстното правителство, извѣщено во врѣме за това, побързва да земе потребнытъ мѣрки, пазява ги и ги поставя подъ естиптакъ; нищо по похвално отъ тѣзи мѣдрѣ постѣйки на старо-загорскы каймакамыни. Пѣкон обаче отъ тѣзи заблудены людѣе, свѣстени отъ строгытъ мѣрки на правителството и въ слѣдванъ, както са ныи научаваны и отъ самого вѣрнопоходно население, успѣли да избѣгнѣтъ въ това врѣме отъ рѣцѣтъ на правосѣдіею и са прѣнесли въ Казанлъшкѣтъ казаа. Дѣятелныи и достоенъ за похвалѣ въ този случай каймакамынъ въ Казанлъжъ, извѣстенъ за това отъ Старо-загорскы каймакамынъ, пазява на частъ потерѣжъ, които сполучва да хване едного отъ бѣжанцытъ въ селото Мъглижъ, и другыи въ селото Елхово. Въ туй послѣднѣ село двоица отъ старо-загорскытъ смутници были скрыты въ единъ лѣвѣицъ, потеряа за палеа лѣвѣицѣтъ и тѣ стѣхили жертви на пламъцытъ. Остѣпили ли сѣ еще пѣкон отъ тѣзи бѣжанцы нехважцы или не не, ныи не знаемъ, знаемъ само че забѣгнѣтиа и обрѣженѣта потерѣ, бѣнибозущытъ, слѣдувать да ходятъ изъ българскытъ села и правятъ въ това работно врѣме, нечуваны пакости на жиришѣтъ селени.

«Пропишѣно е населенію отъ свирѣпостѣхъ на тѣхъ конѣхъ составлять потерѣхъ, каза дописката ни отъ това мѣсто! жены и дѣца са гоняты и злоупотреблявать; не смѣе никой да излизе на кѣра по подскѣхъ си работѣ; кого дѣ срѣщяють събличать обирать и бить на съсыпаніе. Освѣнѣ това, селеніѣхъ са памѣрвать въ опасность и въ самыѣхъ си домове, като влизать въ кѣщитѣхъ нмѣ, обирать ги и ги мѣчать различно. Тойзи часъ са научихъ, — прилага дописката ни, — че въ селото Жерговецѣхъ били чорбаѣхъята, а другогото по пѣрвыѣхъ селяны завели въ единѣхъ дола, отъ дѣто го не видѣли вече да излизе. Страхъ и ужасъ отъ тѣхъ потерѣхъ.»

Всичко това знае ли казанлъшкият каймакчия, знае ли го пловдивският мюхесарифинъ и има ли извѣстие за него одрянский Вали? И ако нѣкогъ тѣ тѣ высоки чиновници знае това тѣгло на управляемѣтъ отъ него върны подданици и таи и търпи го само и само защото тази потеря е успѣла да хване единъ дама злостѣтъ, нѣй имамъ пълно право да му кажемъ, че той не отбира защо е поставенъ на постѣтъ на който сѣди, че не тѣй желае цар-кото централно правителство изпълненіега на длъжностѣтъ му, не такъвъ е волята и на Н. В. Султантъ; съ такъвизито си поведѣніе единъ такъвъ чиновникъ заслужа прѣсѣжкѣтъ на онзи глушецъ, който за единъ бѣхлъ западналъ и изгорилъ черкѣтъ си.

Но нынѣ имамы надеждѣ, че и каймакчѣ казанджѣ и старо-загорскѣ, щомъ са извѣстѣтъ за тѣя провинѣны на царскѣтъ законы и безчеловѣчны постѣжки, ще землѣтъ потрабѣтъ иѣркы за да освободѣтъ мирното населеніе отъ страхатъ който го е обзель, и мюесаррифѣтъ пловдивскѣ па и самѣтъ честитѣй Вадѣа О-

дринский щомъ са научать за тѣзи работы ще побързатъ да заповѣдять да са извърши потребното, т. е. да са накажатъ примѣрно злоупотребителя на длъжностѣхъ си и съ туй да са насърдятъ мирното и трудолюбиво население въ полскатъ си работѣ за свое собствено добро и въобще за благоденствіето на странкѣхъ, коего е, споредъ насъ, най здравыйтъ порокъ: теля за спокойствието и тишинѣтъ на всякъ държавѣ.

Нека са надѣемъ.

УСТАВЪТЪ.

Не ще доказване че Екзархията ни безъ Уставъ, или безъ подвърждають правителството Уставъ, бѣ до сега като корабъ безъ кърмилло, който, позволено на свирѣпостыѣхъ на възлѣтъ, скыта се по морето до тогызъ, додѣто вврѣмѣнъ отъ единъ противень втрѣхъ върху пѣ-койкъ канарѣхъ, разбива се и развалинытъ му оставятъ надъ водитѣхъ, за знакъ на неговото нещастно сѣмѣстуванье, когато той самъ потъва въ морекытъ дълбочины. Такабѣзъ горь-лозу бѣше и положеніето на нашѣхъ Екзархійхъ, която безъ кърмилло, безъ уставъ, бѣше позволена на разны бури и втрѣве и земаше такъвъзъ повокъ, кѣмъ който имъ тласкахъ нашитѣ народны влѣны, нашитѣ чловѣчески страсти.

Въ единъ отъ послѣднихъ броевъ на листѣтъ си ный поменѣхъмы че императорското правительство подтверди ный послѣ единъ часть отъ Екзархійскый Уставъ, който са изработи отъ първиятъ Парламентъ Сибортъ. Днес ный обнародуваны чѣкъ тѣзи часть отъ Устава, подъ насловъ: **Привръ- мененъ правилникъ за въ- трѣшнето управление на Ек- зархіята**, подтвердени, кукто ка- захъмы, съ царско Ираде и съобще- нъ на Екзархіята съ високо тезке- ре отъ В. Порга.

Привнеси отъ тойзи *Правилникъ* екзархійското ил почасте е испроводило вече, както са научаваши. до епархіалнытъ и казанскыи свѣты по епархіялтъ, придружены съ по единъ циркуляръ, до владыцѣтъ нѣ до тѣхнытъ намѣстники; а отъ прочитанье-то на самыиъ тойзи *Привѣщенъ* правилникъ и на *Циркуляртъ* който го придружава, нашииъ съотечественници ще можѣтъ безъ сумнѣніе да оцѣниѣтъ съдържаніе то.

Отъ своѣхъ странъ и цар. правител-ство е испратило на дилетскитѣ на-чальства тойзи привремененъ *Правил-никъ*, съ заповѣдь да иматъ грижата за изпълненіето му.

Но защото пък от измежду изпозначителите на всяко екзархийско дѣло, въсползувани отъ неискреностъ на реченный Правилникъ и именно отъ членове третій, четврътъ и шестій, които споредъ краткостъж си носятъ прѣтѣлованіе, защото тѣзи пък отъ изпозначителъ, казваны, въсползувани отъ това, може да не зематъ въ вниманіе самийтъ проектъ отъ който тѣзи членове сѣ извѣщаны, съ цѣль за да ги прѣдставятъ въ оргънъ си и пакъ за нагодобуиственны, като ги прѣтѣкуватъ кикто нѣмъ е евоейственно, наша длъжностъ е, мыслѣмъ, да дадемъ тука потребнѣсто разсеченіе.

Высококачественное правительство на Н. В. Султана, като узна голымыѣ прѣ-
ятелствѣ и важныѣ несогды, които по-
рѣшающе вътрѣшнее управление на
Евхархистѣ ии отъ пѣмьство на е-
динѣ поддѣржюще Уставъ, прѣдъи да
пѣмьтри вѣрне за да прѣгладъ и под-
дѣржати цѣлий и изработень отъ наро-

дѣлать представителямъ Уставъ, а также за доброту да направитъ за сега единосправленіе отъ него, да го подтвердитъ и да го съобщитъ, както казѣхъ, съ високою теперѣ на епархіальскаго начальство. Въ туй съкращеніе, великой койго си стори трудитъ и го сработи съ проектъ, ще зобѣдѣши, че въ третій часъ правителствъ, конто ще зематъ архіерействъ, ако и да си оставатъ слышны, както съ опредѣленіи отъ Народный Сѣборъ, правителствата за выкупъ отъ 12 гроша са е вывели на 25 гроша. Това измѣненіе е стало, както си научавахъ, по предложеніе отъ страна на смѣшанный епархіальскій Сѣбъ и за съзидующаго причинъ: Въ грижахъ си епархіальскій смѣсенъ Сѣбъ за извѣщиваніе на единъ изворъ, отъ койго да си поддържа едино высоко народно училище, въ коего да могатъ да си приготавливать достойны церковни служители и еспособни за званіето си училищъ, като омыталъ разны сѣдства, събѣдъ тѣхъ размышленія достигнѣтъ до заключеніе че единственното и найсигурно средство за поддържаніето на туй предпологаемо училище може и трѣбва да е отъ вѣнчательныхъ позволеній, коесто и неирѣскаванъ приходъ за туй училище може да бѣде и наймало може да са събира. Отъ тѣзи 25 гр. 6-тъ же зема мѣстныи Митрополитъ, и 6-тъ ще оставатъ за мѣстныи сѣбъ, споредъ наредѣнїа на Народный Сѣборъ, а повече 13 гр. ще са высятъ на Епархіальскъ за поддържаніе на реченого училище.

Въ четвертый членъ читателямъ ще
заблѣжжтъ что тоже са не опредѣля
подробно употребленіе на дваа гр.
коню ще са събирать отъ всяко вѣчи
но за пострѣженіе на общыѣ мѣ
стныя разности по управленіе на Е
пархіахъ. Но и за тѣхъ ще са по
ставляа споредъ наредбытъ на Наро
дныи Сѣборъ, т. е. 60-тъ пары ще
на оставять отъ Митрополитъ или отъ
наместника му на надлѣжнныи Каза
нскій Сѣвъъ за пострѣженіе на за
плата, ако е нужно, на архіерей
скый наместникъ и на другыѣ вѣстны
разности по управленіе на каззата,
20-тѣхъ пары отъ всяко вѣчино
на Епархіахъ за прѣдава на епархі
скый ковчежъ, за пострѣженіе на об
щныѣ разности на Епархіахъ.

Най послѣ, шестой членъ нарежа-
етъ избраніе и опредѣленіе на Ми-
трополитаго става чрезъ Св. Синодъ,
но въ Екзархіатѣ съществувая пріятъ
иный редъ, споредъ койго са пзыр-
ява това избраніе и опредѣленіе, и
а да са пзыбже всяко и отъ когото
а да е прѣтѣкуваніе, необходимо е да
а заблѣжи, че Екзархіята подила за
ова тариръ на паздыжый министръ,
ъ койго былъ пзыложенъ редътъ за
избраніе и опредѣленіе на Митро-
политаго въ Екзархіатѣ, и са помо-
ла Выс. Порѣ да благоизволи да
лобщи на паздыжый началства той-
и редъ за тѣхно знаніе.

Привъръмененъ правилникъ
а вътрѣшното управление
а бълг. Екзархия, който
а цяа силъ, догдѣ ея прѣ-
а гда и положи въ испол-
а ение Екзарх. Уставъ.

ЧЛЕНЪ ПРВЫЙ. — Всичкыты
пархы на Екзархыиѣ споридъ
любопытѣ си и споридъ волюми-
ѣ си раздѣлать ся на три степе-
ня, а прхмерейка заплата седемдесятъ
дѣлъ хыляды, за вторый разридо
— пядесятъ и четиры хыляды и за

Подписката на спомоществаніята става :
Въ Цариградъ при Нв. Найденова
 Редактора и притижатели — Агопѣвъ-Ханъ
 № 14.

Статіи и дописки из общепользы и народных работы съ вмѣстятъ съ благодареніе, по всякой случай трѣбуя да съ снабдена съ потрѣбными подписи.

За частны пзвѣстія са плаща по 2 гроша
на редъ.

Испрашаныхъ за обнародваніе статій и
допискы на загъ са не вращахъ.

третий разряд — сорок четыре тысячи и пять тысяч гроша на юдник, ко-
то всякой Митрополитъ ще собира-
етъ юдникъ, като ги развръща врь-
ну жепеннымъ хора (опичилата) изъ
адоветы и селата, когито ся на-
ирають въ Епархическя му.

ЧЛЕНЪ ВТОРЫЙ. — Екзархътъ, имашъ заплатка, който има отъ пархиятъ си, ще има и особенна Екзархеството си заплатка седемдесетъ и двѣ хиляды гроша на динъ общо отъ бѣлар Епархьи.

ЧЛЕНЪ ГРЕТІЙ. — Уничтожя-
тъ ся подарѣкъ (филотимонъ), по-
тъкъ и елбатикъ и всакои съ други
подобни казванія неузаконени и нео-
позволявани правини, които до сега
сѣдѣли Митрополитини и Еписко-
пи; а ще иматъ право да зилатъ:

За литур҃иѣжъ, освѣтъ литур-
гичѣсѣи, които сѣ дѣлѣни
да извършватъ даромъ, по Гр. 50
За водоосвѣщеніе по добровол-
но призваніе и безъ да сѣ
принуждава рѣшително
никой, освѣтъ водоосвѣще-
ніе на Богоявленіе, кое-
то сѣ дѣлѣни да извър-
шватъ даромъ

Гр. 20

За обречение (подпись) по	
призвание	» 20
» вычитателно позвол. (сула)	» 25
» вычитание по признание	» 50
» издаване раздължително	» 50
» погребение по признание	» 50
» подтверждение печать и	
» подпис	» 20

Половината от правдинити на вли-
телитити позволени, на раздѣли-
елити и на подтвержденията ще
и задържат сръчно разноскити на
итрополиѣтжж, а смѣката имъ ще
праца на Екзархѣтжж.

УЧЕЛНЪ ЧЕТВЕРТЫЙ. — Како
и разрыва архiereйската заплата
всѣхъ иже неимыти христiани, които
намирата подъ духовното управ-
ленiе на всякой Митрополитъ, ос-
нѣвъ количеството, което ще ся па-
е на всяко вышчило да плати за
кѣжъ заплатѣжъ, ще ся събирати
и цѣловременно общо отъ всякой иже
нѣвъ христiанинъ (вышчило) подъ ду-
ховното управленiе на Екзархъиѣжъ
иѣжъ още по четири гроша на юди-
нѣжъ, които ще ся служебѣжъ за посылка-
е на юрисконсултъиѣжъ юдинъиѣжъ запла-
къ отъ седемдесяти и двѣ хиляды
рубли на Екзарха и на заплатыиѣжъ
находящыи ся въ окръжсаиѣжъ
Св. Синодъ и Смысленый Сѣвъиѣжъ
и духовныиѣжъ лица и слышныиѣжъ, кои-
и ся употреблявати на духовниѣжъ
и друзи служебѣжъ въ Екзархъиѣжъиѣжъ
и Епархъиѣжъиѣжъ, както и на общиѣжъ
взноски на Екзархъиѣжъиѣжъ и на Е-
пархъиѣжъиѣжъ.

Отъ тѣхъ четыре гроша два гроша
принадлежать на Екзархѣйствъ,
други два гроша на мѣстныхъ
повныхъ чиновницъ.

ЧЛЕНЪ ПЕТЫЙ. — За да не
авать злоупотребиенія въ собира-
то (на владычынѣхъ) и за да ся
иска повече мычно отъ населене-
е, же ся направи описаніе на же-
ыты христіаны (въчичлати) въ
коіжъ Епархій, и вѣсичко чѣто
относи до собираиеніа на казань-
количества же става съ знаяніе
и повинности на мѣстныты власти.

ЧЛЕНЪ ШЕСТЫЙ. — Ковато ся
остале или умре ликов Митропо-
лиз избира ся и ся опредѣлява другъ
мѣстото му чрызъ духовный Съ-
ѣзъ (Св. Синодъ) на Екзархыята
сл известия на Выс. Портъ.
22 Шабаъ 1292.
10 Септ. 1290 (1875).

Последната мѣрка, която император-
ното правителство взе относительно до
паианіето на лихвътъ и купонитѣ
на разнитѣ вътрѣшни и външни заем-
ки, и която слѣдува да е пръвѣ предѣ-
тъ на вниманіето на тукашнитѣ пу-
блици, привѣтка тѣя дни вниманіето
на посланицитѣ на разнитѣ евро-
пйскы силы тука.

Господа посланицихъ са занимали отпослъ и съ finanziariaхъ въпросъ, и изразили отъ страна на своитъ правительства одобреніе на зетхъ отъ В. Порты мъркь, за отлаганіе на позволеніхъ лихвъ отъ Заемцы на облегченіе на държавный бюджетъ, и и изсказали убъжденіе че тази мърка ще даде на императорското правителство средствата да поправъ състояние на хазинъ и да поверне finanziariaхъ кредитъ на Държавъхъ чрезъ приспособленіе на всичкихъ потребности и палежъхъ преобразованія.

За истыйтъ тойзи придмтъ «А. Хералдъ» отъ вторникъ обнародува слѣдующыйтъ членъ:

«Высоката Порта има всякога нужди наистиня, по особенню въ настоящиѣ обстоятелства отъ помощтъ и съдѣйствието на свойтъ финанцаленъ агентинъ; за туй, желателно е да не съществува никакъвъ антагонизмъ между държаватъ и нейныйтъ агентинъ, защото едно такъвъ състояние, нето на дълото на министерството помага, нето на акционернъ на Банкатъ бива полезно.

«Отъ дипломатическѣ точки зрѣнія затрудненіята въ приспособленіето на нѣрката, не ще има навѣрно важень характеръ; говори са даже че Австрія и Россія сърадували великійтъ везырь за туй му рѣшеніе. А послан-

Турската журналистика.

Никой не очакваше толкова порицание отъ страни на единъ държавѣ, къмъ която Турція е имала всякога почитание и симпатіѣ.

Симпатии, които *Таймс* извява към разбойниците които опустошават Херцеговинѣ, бяхъ имали по добръ мѣстото си, ако бяхъ са отдали на населеніята въ Иранскѣ и Индскѣ.

Тѣмъ же не менѣе съвѣрено, види
са, истинскыѣ причины на възстаніе
то. Ный можемъ да го убѣдимъ че не
е причината нѣто тиранството нѣто
несправедливостта. Туй възстаніе е
дѣло единствѣно на нѣколко интри-
ганты и на една шепъ авантюристы.
Возстаніицытъ разбиратъ че сѣ были
измамани; тѣй, всякой день ставятъ
попы подчиненія.

Жално е че единъ авторитетъ като *Таймс* става легко отзивъ на приказки очевидно заразени съ невъроятностъ. Колкото за утвърдиането на тойзи вѣстникъ, че ислямизмътъ еключачва всяко съгласіе между Турци и Христіани, нищо пѣма по лъжовно отъ това.

Ислямизмъ, споредъ исповѣданіе-то даже и на ученіѣ Европейцы, пріема до реброто си всичкыѣ рели-гии. Има ли държавна дѣло религіозна-та свобода да е по голѣма огь колко-то въ Турціѣ? Нѣма ли Христіаны които да занимаватъ високи сѣнциалны службы?

Ный не отказываы чѣ въ прѣмник-
лыть врѣмена Мюсюлманитъ сѣ были
повинни за своитѣ варварскы и свирѣ-
пы постѣпкы. и ный гы сѣжалываы;
но и туй е было по малко отъ умра-
зѣ кѣмъ христіенитѣ отъ колкото отъ
политически нужды дѣто сѣ постѣпва-
ли тѣй.

Пъкои английски вѣстници поискаха да поправятъ дошето сѣдѣствие отъ порицаиията на *Таймс*. Нека са не безпокоить: Турците, безъ да глѣдять на тѣзи нападанія, ще останатъ всякога искрени пріатели на Англичанитѣ.»

Патріотитъ.

Позната истина е, че никога работата, никое предприятие от самото си начало не може да се познае добър, не може да се прѣвѣри и оцѣни достатъчно, за туй и различно се тълкува. Въ такъвъ случай потрѣбно е да се освѣтлява добър тази работа или предприятие съ потрѣбните обясненія и да се описва то съ вѣрны краски.

Но случавъ ся и това, че злата во-
ля, пылленото сърдце и непочтенны-
тъ намѣренія на ишкоп оставятъ такъ
вызито работы въ сѣнжъ и съ това,—
за свой собственъ интересъ, разби-

Всичкитѣ наши Дружества, до кол-
кого ты или по настоящему не съ-
вѣха работа, и нашигѣ сдружаванія
едва ли могат да понесѣтъ назва-
ніето което ния са дава та твърдѣ е
възможно щото на мнозина изнежду-
нятъ да не е позната както трѣба
правата природа на тѣзи благонадеж-
ды учреждения. Таквизъ хора не е
лесно да са просвѣтитъ, както не е
лесно и да са догадять отъ прѣвъ-
погледъ злонамѣренитъ постѣпки на
тѣзи на глѣдъ доброжелатели и, ако
щѣте, върлы патриоты. Въ таквѣ слу-
чай само врѣмето, опытъ и ѣткон
очевидны прѣстѣжденія извършвать по-
трѣбното, т. е. показвать всичко на
мѣстото му. Таквизъ хора не щѣтъ
да разберѣтъ що значи и каквы пол-
зы пзвличать народитъ отъ сдружава-
ніето та съ известнъ цѣль, разбира-
са, започавать отношеніята на прѣд-
приятіето и готвятъ опасностъ за об-
щого добро, за общитъ интересы.

Едва що поменяхмы ный въ единъ
отъ послѣднихъ бросе на ласты си
за мръснѣжъ спекуляцій на бывшійтъ
дѣловодитель на Благотѣлното Брат-

ство, като са общахмы да са повърнемъ и изложимъ вѣрно и безъ никакви притурки отъ нашъ страна, тебшяго на работыгъ на тойзи благороденъ просякъ, който съ чифутскъ шашармъ, и като не пострѣщае съпротивленіе или противорѣчіе отъ никадѣ, искаше да въврн прахъ въ очигъ на оныя, които и чорапатыгъ отъ нозѣтъ си излухъ, както казваше преди нѣколко дни единъ нашъ прятель, катося отвори въ едно собраніе думъ

нато си теории въ едно събрание думя за него, и ризигът си отъ гърбътъ съблѣкохъ за да подпомогнахъ и подкрѣпѣхъ рѣчението Братство; едва що поменѣхъ за него, казвамы, и ето че са евила другъ единъ по прѣсень и по *шинуаръ нежливанинъ*, отъ главѣтъ на когото довчера кинѣше жарко родолюбіе, или по добръ въ главѣтъ на когото напразно са труднѣхъ лица истинно родолюбивы да възлѣтъ колко-годѣ родолюбивы чувства и човѣщинѣтъ; той съ своѣхъ вскотенъ природѣтъ замахва, ако и съвѣстѣтъ глупаво, и мѣри да удари и порази единичко за сега останалото въ столѣнѣхъ Печатарско Дружество, като повали съ него заедно въ пропасть и

голкозѣ души, когѣ прѣльстени отъ
неговѣтъ крокодилскы сѣззы за народ-
ното добро, въ чистосърдечіето си
памярихъ му са на помощъ.

За злѣ честь тойзи новѣ подвиж-
никѣ на новѣхъ спекуляціяхъ прина-
дѣлжи на печатарского съловіе, и въ
последніе врѣме ступающій на единѣ
българскы вѣстиникѣ, спрѣтъ по на-
стоящему все пакѣ по спекулятивны
мѣрѣхъ. Печатагигата на тойзи госпо-
динѣ отъ нѣколко дни на самѣ стои
запечатана отъ Търговското сѣднѣ-
ще, а сѣдружничѣтъ му правѣтъ тѣхъ
дни потребныѣ постѣпки за освобо-
жденіе на припадѣющѣтъ тѣхъ
часть.

А зышто такыизъ личности еще сж
ръдкостъ у насъ, ный обрашамы тука
вниманіе на нашнхъ сывародницъ да
си земахъ мѣркыи, добръ да испыт-
вать характеръ и минжло то едно
кое да е лице, и тогазы или да му
подавать исканжхъ отъ тѣхъ помощь,
или като изгнали и вредители удо-
ве да ги отсичать во-врьме отъ на-
родното тѣло и да ги чыстять отъ по-
между си.

При това, не е злѣ мыслимъ да известимъ на българскѣтъ публикѣ че известниятъ вече конѣ Мусевичъ е замѣнилъ тыя дни за Св. Горѣ, отъ дѣто ималъ измѣненіе да обходи Македоніѣ, та като не е известна цѣльта на новото му туй обхожденіе да са пазятъ, като отъ чловѣкъ който има на уста си си вѣнѣжъ народното добро, но който искусно злоупотреблява до- вѣріею на народътъ.

Колкото за подвигите на другиятъ
ний ще са повърнемъ въ идущий си
брой.

Дописникът на «Таймс» изъ Цетиня
описва по слѣдующия начинъ тѣзи сто-
лицы :

По главната улица на Цетиях е права и широка, и пма от двете страни около четиредесет къщи, лозки, камени, без гинча и на един катъ; нѣколъ отъ тѣзи къщи даже са ограничаватъ само съ единъ катъ на земятъ, а венчкаты сѣ правятъ една на другъ въ спорелъ вѣншнѣтъ изгѣтъ въ спорелъ вѣтрѣшнѣтъ распорежданиа. Въ единъ отъ тѣзи къщи сѣ писанѣщата на пощѣтъ и на телеграфа, а въ другъ министерството на съобщениа; но нѣма никаква разлика между тѣзи управленѣи съдѣланиа и найпростѣтъ къщи.

Въ крайтъ на голѣмѣтъ улицѣ има една къща на два ката, които отъ най напредъ са опръгнати като странипріемнище, а сега е необитаема; а отъ другѣтъ странѣ една отвѣсна улица води въ жилището на Кнзизъ, едно блѣдо здание, което само добрата воля може да нарече палатъ; простишно ти е най голѣмата къща на столицѣтъ. На срѣщъ е вѣщата къща на Кнзизъ, която като стандалъ по послѣ духовно учивше, днесъ съ е прѣвърнѣла на странипріемнищѣ заради малко то чужденци, които са изгнати на опасности въ оныя страни. Въ долинъ катъ на земѣтъ на тогизъ докъ са намѣрватъ псалмизата на правителството.

[illegible]

Произведеніята сѣ най много барабой п
кукуруузъ; а сръбшатъ са п нѣкоу дръвета,
като върбы, тополи и черниці. Сръшу по-
латъ на Князя има една висока лапа, подъ
която са наитрва едно кржовидно сѣдла-
ше отъ издигнатѣ земѣ съ двѣ или три
наменны възвышенности, които служатъ за
стонове; тамъ Князьтъ отдава правосъдіето.
Тѣлоизпителитъ му, обѣщени въ хубаво о-
бѣзко което е общо на всѣхъ нѣтъ народъ,
стойтъ правъ когато Князьтъ е тамъ, плъ-
сѣднали подъ сѣнкатъ на едно дърво, ко-
гато го нѣма, освѣтъ ако сѣ прѣдани на
тѣлесны упражненія.

Ако нѣкой странень сръщине Кнѣзи когато е на расходъ съ тѣлоуплатитѣ си, конто вѣруйтъ сѣдѣ на нѣкъ или нѣкъ наспорѣтъ стѣ него, млъчно може да го распознѣе; видѣе само едао множество отъ 60 или 70 Черногорци въ обикновенното имъ обѣтѣло, конто говорятъ всѣчки пзедно. Азъ распознахъ Кнѣзя само по това дѣто ма поздравѣ.

У Черноморцевъ была одна наивность и
достоинство, което го оправдава на Албанецъ
или на горескыи Шотландецъ. Простыи на-
родъ мало чужденцы е виждалъ, но при-
всичко това у тяхъ нѣма оный досадителенъ
любопытство въ което са намѣрява издѣлать
человѣкъ въ мало посѣщаваныхъ страны
поздравляеть та и слѣдувать пѣтътъ си.
Женитъ кога срѣщашъ нѣкого въ пѣтъ от-
вращаъ тихо владѣтъ си или са вращають
у тяхъ си. Той достоинство и изчужденность
конто въобще владѣтъ у народа, см. досто-
характеристически.

Не мож да повярвам че на този час
всак човекът когото срещам разсвоя
умът си един от най сериозните въпр
си за един военен народ, и че вътръ
няколко дни ще са рѣши за война или з
ипр. Никакво сотресане, никак шуми
събрания, отъ които всякой е ображенъ,
отъ 300-тъх или 400-тъх мъже които
са събрани днесъ въ Цетинъ, нкой не
прѣстълава туй правило на тишината, на
сериозността и благоудіето.

Князьтэ не отличя оу народътъ си; той
е просто първият на Черногоггдгъ и с
вжидя че има точно понитие за трудностит
на положенiето сп. Подданныцът му сл
благодарил, но негодуватъ за прѣчкыт
кото са поставял на военнѣтъ илѣ рев
ность. Неутралността на Князьт не бы
дочаила власетът му, нито бы изложила пра
вительство му, но намалила бы популяр
ность му.

ПИСМО ПЪРВО.

Сбогом! друже, помни мя, незабравяй ону мя
за което съм говорил и за което съм си
сговарял; дързост.....

Поздравяй на тебе мила Татковино поздравяй
на тебе родно мое отечество—люлка на мое
дѣтство—поздравяй на вазе зелени и ве
сели гори и полята, поздравяй на вазе сладки
и здрави води, поздравяй на вазе роднина и
приятели, поздравяй и на вазе мили родители
—поклоняй и поздравяй отъ скромностъ прие
мате.

Друже! тука, въ това мило и скъпо за мено място, съз са родилъ, тука ма е майка донла и тука съмъ прекаралъ дѣтството си, тука съмъ са научилъ най-напредъ да говоря езика на който ти пишеш, отъ тука ти и пишеш. Ти си доста любопитенъ, и имашъ безмърна страсть да научишъ и узнаешъ всичко, ти ще си любопитенъ да узнаешъ

[illegible]

—0—

Ведес 20/2 Октомврий 1875.

В последния си от 17/рий до-
бъх ви написан горѣ долу съобщено-
вашиятъ градъ въ административно отно-
сѣно че наймакъмъ е припнали
щитъ оплаквания. При всичкитъ
деждъ че пратеникатъ полномошенъ Ко-
мисаръ, който едно след друго подна-
жаба на централната власт и стои
и повече дена въ столицата, къе опом-
е успѣлъ во миссията си; за голѣмъ
известията, които пристигатъ отъ него,
толкоко обкуражвателна шото на да
по дълго още време, къе може да
твори праведните ожидания на населе-
нието със скърстена рѣще, негласно
на, да владъ издѣлна справедливостъ на
стпотно си правителство. При това си
успѣстно толкоко и справедливо ожидан-
увава съ населението че, снѣдѣтели
на, които неправедно, да не кажемъ
но, съхъ хиларияхъ при катилите въ Соу-
ли оковали у желѣза въ предполагава
зарезжатъ въ Канли Куле, декато съ
осъденици за дѣйствиелно тежки при-
пленіи. Това нѣщо е, толкоко непознато
кото и чудно че, полномошникатъ, споредъ
то пишеште той, преди да тѣрне въ
сегашната, отстпнина достоенъ нисокъ чинъ
солунския вали, отивалъ при Нѣг. Високо
раздвожилъ му за миссията си въ като
достоя да земе благоволѣтелното му
леніе, не ся забавилъ със първата по-
му испрати пазоженіе подробно, за
заподобиеніе, въпросъ нѣщо по време

стоящат имъ войсаканамъ Ахмедъ е-
макто п за тѣй несправедно, п о же-
вече оконани, ослѣдени трѣнати на свѣ-
Нгг. Високопрел. дал доста добри
да, като ся обѣщахъ се щом стигне в
хъ, ви-
нѣ неспата туй нѣщо, което е само
лѣтѣ се си, вопіюша неправда.

такое состояніе на работѣ, ето
иногда и некои пресни стали жалости
ив. На манастир св. Іован претеча, Ве-
лики пезвнечесий, ходили сѣс фамиліи
ио, както от градат, така сѣшо и от се-
ловано число поклоннича. Там доха-
до 40 турци, добри хора—я тѣ, види
ся поклонат на св. Іована—между
били чаушпнат от Катланово сос 10
христианки от селото Брезница закара-
непоко разумѣли ся, да содружават лю-
бият ся герой—чаушпна. Сѣщште, ако
от друга пѣра обачи ревинни поклонничи,
иногда ся сос иредставяють друг

поведението си, със неспираният гър-
нат на пушките си, едвам сподучили, да
арат една жена, майка на Янета Мировски
село Ветърско, която ня да ли ще о-
жива, а да растурат мирните гости—
донница. Речениват Яне, син на ранената
те, отнеска си до Алп есенда, за дави,
еднайт нийл добрината да му каже, че
яло било шото, убиецат да плати джемах
си, и че туй дуниѣ е, ставаат таквиз ра-
та да си протаст. Прощката станала
жестивно. Забеляжете при това, току
уажено зрълище, като сѣм починал да
астуруват п бѣгат гостите, (горките,
то и в извършеніето на религиозните си
ни не сѣм спокойни) прочутия по злоу-
беленіята си Шакыръ бей, престъпан ра-
на една селянина която не оставала мѣ-
си, да изпълни полята на бѣнат да играе
о. Чунки на бѣнат му си шѣло хоро.
до се плена, баба се чешла.»
на Джавер ага вкяхаята, до токо лесно
рол еден селянин, лето му си прогледнал
агат.

; В грядат вътре, Хусейн бей син на кю-
 лия Салик Бей, като бил въпсвѣтан на кон-
 нопла кой го знае за гле, истегнува по-
 нѣма и гърмява нѣс Лазар А. Христов, кой-
 зиско сполучил да си наводне, и тъй заминал
 нутушумат, безъ да го погода. Търва в дру-
 го оп нищоа бѣят, като псул вера и за-
 повогъ, но тѣ пакъ, доватъ — Лазар, сполучил
 нѣмъ си отгони от туй внезапно зло. Спасе-
 на тѣ Лазар си отнесъл на коняка, девато
 я хвършилъ, му казалъ какъ, трябва да да бл-
 жесилъ Бѣга, за кето не станала хата. Но в
 тѣмъ не чинилъ дѣния, като отрече (нѣчто май
 ослѣствено) Бѣват туй нѣчто, кой се дер-
 новал да свидѣтелствува, когато свидѣтеля, за
 коннѣто убийство, пѣшкатъ, неправедно у же-
 лѣнъ за оковани.
 тѣ въпсѣслението е в голямо отчаяніе, като ся
 въздѣлва в такава состояніе, което не позна-
 илнъ нѣ на мирнатъ гражданни да излизе от гря-
 вѣния вѣж, а по добре да речемъ отъ кѣждѣ вѣж,
 нѣмъ гѣзда работата. То, населението, ед-
 я тихо е отчаяно и дълбоко смѣяно, в за-
 развѣната си свидѣтелъ, което незаслужено
 говорѣнѣтъ денѣте си во жѣлѣзѣ оковани.
 ева. Не ся слуша друго, освенъ че, никой не
 го обезпечен, нито в живота, нито в смѣта,
 нѣмъ нѣмъ нѣ в чѣста си.

ръсът Сичката добра и последна надежда на на-
паденето е, въ лицецо на благоразумният,
въ справедливият и достойният в, безир на лю-
та и разгизнат на Падшаха, Н. В. Махмуд паша,
зъснато сирвадеството е на дѣло показана,
абвн на сегашния св достоец Valia Рауф паша;
ка; и обединат въ слотечественик Македонец.

М. Паша, 30 Септ. 1875. — Сиромашитъ съ кървяни слъзи обиратъ хората си; роздето прѣстоѣхъ въ Идере-мезлиши 26 ара оката, кога то ся продава 10-15 пари, та ка съжидение камъ нивного. Каймаканинъ и видя ся да е заедно съ Идере-заадаръ, конто сѣмъ всички мюлтезими. Народа като не чюжи да трѣпи тая несправда, отправи телеграфическа жълбо до Валата въ Одринъ; нѣ то снощи ниткѣво извѣстіе. — Днесъ ся научахъ отъ избрѣнъ источникъ, че дошло заповѣтъ отъ дотурѣбѣа да ся взима по 20 пари на оката, нѣ както ся впади, че и тая заповѣтъ остана безъ да ся тури въ дѣйствиѣ; защото хората и днесъ заплащатъ отъ 26 пари. Освѣнъ това, нѣ, и една кола ако има 800 ока, змнать парятъ отъ 1200 ока, безъ да има кой да защита сиромашта; защото прошеніята нѣмъ оставятъ гласъ въпюющего въпустяна.» Съ една дума, г-не редакторе, мюлтезимита какъвога ся исматъ така и работятъ. — Царското правителство издава заповѣтъ; нѣ тия царски заповѣди загубуватъ силата си въ областѣтъ и нѣма ниткѣво оличение на върнитъ царски подданици, които сѣ дошля въ отчаниѣ отъ тая чума — мюлтезинитѣ, за които истинно казвемъ, че олъ отъ града нп, и ази въ мѣстното на начество. Тукъ става искчо дверетъ затвореніята, безъ да ся извѣстия на Старчески Сьвѣтъ. Само единъ е за похвала въ Идере-мезлиши, и той е г-нъ Хаджи Стево, ковто не е отъ мюлтезимската категоріа; нѣ и той чю да сторя, кога нѣ безъ него работятъ, както искать. Желателно е, чото вып. правителство, недѣлжъ за всегда да увичають тия мюлтезими споеволия; и да не допуца на хора конто сѣмъ въ мезлишигъ да закупувають мюлтезимиликъ; защото голѣма главоболія ставаятъ и на правителството, и на жителствъ. Има много нѣщо да ся паше врѣхъ тога прѣдвѣжъ, нѣ като нѣмажъ врѣме, свършаватъ съ пѣния надѣжда, че великодушното царско правителство, скоро ще даде край на тия злоупотребления, отъ конто народа е вникналъ брѣ варъ!

На ще сторите злѣ, г-не редакторе, ако и
обнарудвате тии горѣазании, които ще по-
служатъ за оглѣдало, на правителството. —
Мухтарите ни тая вечеръ пакъ ще отпра-

вить единъ телеграфъ до Валията въ Одринъ,
за тая несправедливостъ на мѣстното на на-
частво.

— Научавайм ся, че споша са чело висока заповедъ отъ В. Порта въ мѣстното началство, въ които заповедъ трѣбвало да ся прочете публично; нѣ само дама по трима внакъ извѣстие отъ това. По насъ така сгаватъ работитѣ! . . Еднѣтъ за всички

П'ятень 13 Септемврій 1875.

При всички старания, които полага честното правителство за искоренението на злоупотребленията, ловащите хора не са остават от да правят зло, а властта тука малко внимание дава на тона.

Како търговецъ тѣзи дни се намирехъ за работати си въ Плевенъ я си случихъ на копанка на 29 змъиналого, когато донарахъ двана души убиты, единый умрѣлъ на мѣсто, а другиятъ като по леко нараненъ, още живѣеше. На пытаніи мнѣ, кой ги уби, на захъ ми че се убилъ край Махалытъ (село отстояще 5 часа отъ Плевенъ) отъ черкезы, а убитыи были отъ Крамена (чраканско о-крѣжѣ) копто като брала сърадиакъ край реченото село, на тръгналъ да си ходятъ къмъ селото си, прѣдварятъ ги край селото шестина души черкезы, ударятъ и дванината и пия зематъ я дрѣхыте.

Прясть пошла на 1-ый того черезы зель, воловеть на Петровича гынть от Долгий Дёбникъ; на 4-ый пакъ въ сѣло село откранѣхъ воловеть на Михалѣ Христонъ от кошаркѣ, и кто зель и архитъ на чобѣнхъ, възрахъ гы догато псыратъ воловеть. Тѣ познахъ кредытъ конто были черезы отъ Потриницѣ (село на едѣнь чась разстояние отъ колѣбѣтъ му), засѣло съ сущагата отъ село Мыловосне черезѣннѣ, и нато обидѣхъ сутрихъ на бюнокѣшѣгата, отидохъ въ вазанто село и намырахъ архитъ; затворѣхъ нѣколко душъ черезы, но за воловеть струвать инкяръ, а пакъ отъ Михалѣ называть чѣ тырѣсть *испытъ!* какнто сѣлѣстѣе щѣ зѣме работѣга щѣ въ пѣшѣ. За двамѣта убыты докарѣхъ нѣколко душъ черезы и гы затворѣхъ.

По прѣдѣ черкесы пакъ обрахъ. Ангела
парцалъ край Плъвенъ.

Тъзи сѣ за сега новиниѣ, Г-не Редакто-
ре, а за напръдъ, казувать, тука ще има
толѣмы притѣсненія за данъциѣ.

3. Стрѣчя 24 Септем. 1875. Прѣдъ петь
годиниы нашето училище бѣше ято едно цент-
рално училище по между селата, Кростово,
Герана, Кавакъ-Дере, Серягелъ, Ерели, Ай-
ваджикъ, и Попинци; отъ които села дохо-
ждахъ ученици за да влезатъ въ 2 рый и
3-тый класове; въ училището нѣ са преда-
вахъ всичкыте приготвителны науки за 4-
тый класъ отъ учительи ни Ганчо М. Чи-
сларановъ.
Тойзи младши бѣше ученикъ на г. Гру-
ева въ Пловдивъ; негова трудъ за наше се-
ло даѣто го е положилъ, не може да са опъ-
ше; той бѣше отъ и прѣчката на хадян по-
повата партия, та и не даваше да работи, за-
това и всячко са нареди по ний добъръ редъ
къ който са гонѣхъ. Стрѣчане прѣдъ вси-
къмъ околыи села.

Но уви! всичката тази радост на селене-
та ни потъна в гроба заедно със покойния
ни учител, комуто смъртта прѣсѣче живо-
та на 28 годишенъ возрастъ; училшието в Зе-
мледѣското Дружество нѣмъ са прѣсѣкохъ
и краката заедно съ прѣсѣчанieto на живота на
покойния.

Како остави реченія учителя училището
и, пробив тѣя пропална партія та замѣстѣхъ
дѣлното му съ Попова сынъ Савво курчия,
който отъ многото си прочитаніе между за-
нята си станалъ бѣ чѣтъ професоръ въ се-
ното нѣ; като бѣше свършилъ високѣ на-
уки, за да обработа ума си и въ учили-
щето на партизанството, изучи ученичѣтъ
и за стѣняване сатиры партизанскѣ ко-
сто са хвъргахъ вътка Неделя на др-ната
стая; изучи ги още и като са срѣщавѣ по
окана и отъ дѣ махали горня и долня да
а бѣгѣтъ, които и много пѣтъ си проявля-
ва гл. глѣзавѣ; но тѣя лѣшеници не остави ги
и тѣя прости народъ да текѣтъ за много
дѣлны, не издѣлѣхъ него въ училището и
и вмѣстѣхъ нѣстото му съ едно мѣсто, което
бѣше свършило 5-тый класъ въ пловдивско-
то училище, което мѣсто въ миналата годи-
на малко нѣщо поопразни училището.

Делът като прѣхождаше селата епископа
и Герасіи, мина и прѣз наше село; той
стана отъ шестъ лица една смѣна съвѣтъ
който можѣхъ да сполуча да са нѣмнѣтъ
въ лица отъ речената партія, на които на-
мѣна не щѣ да поменувамъ за сега. Ще
кажѣ само, че желаніето имъ да са за-
поратъ вратата и на учашцето и на дру-
гостояно са псалми; понеже на дружествен-
ствѣ членове казахъ да са нахлѣтъ, защо-
то са зазѣстали тѣхъ имѣсто тѣхъ, и така
на дружеството всичкиятъ смѣтъ и приходи
остахъ задъ вратата.

А на училището според програмата на
поведящото училищно настоятелство нужна
е да са хванати двама учители за на
вървя, в тие същото повсяха да направят;
манахъ за взаимно-учител ено момче отъ
яни, и други по главенъ щяхъ да хванатъ,
о чудното е гдето никой не ний престаилъ
на хлядо и дететоганъ гроша, понема на
щаста обща касаа приходътъ и не о по малъ
отъ десетъ хыляди, та зова казватъ
яя двама че сны спромася та не можемъ
въдржа двама учители, но щецъ повняа и
е еднаа който сега си дана и той оставката
така ето ти и училището затворено.

Колкото за председателя на тоя съвѣтъ, който си даде оставката, като видѣ, че желанието отъ много време интересъ взе да са

постига; съ други думи, венчавките ип об-
работи сѣ въ крайне назадиичество; а
кого за други предпазителни работи за
рода, като отъ страна на милотезиниѣ и д-
жъ такъва оставя да нѣтъ ги похваля
дописникъ въ 30 брой на «Источно Време-
които бѣ напълнялъ дописката си съ го-
лъби; гдѣто иска да оклещи първия по-
шникъ и покровителъ я на църквата на
училището, и на Земледѣлското Дружество
които всяка година подарява по едно теч-
о въ вѣстникѣтъ, които като нѣтъ нѣзавѣ-
рицѣтъ на видѣно не пазлзватъ.

И като останалъ за другъ път да каже какъ ще ни стане училището и др. жеството, отправя за сега само едно ороено писмо до г-на Савва Х. пощ. Експ. съ учителъ въ Ново Село, (пловдивско окъжие). Г-не Савво! за книгата училищни църковни които сте издали съ баща си отворете са на земеделското дружество, да станъ толкова пъти ви питатъ какъ ги нахите, та ги не приберете да са оставятъ училищата библотека. Или мисляше че лъжътъ си глго съдипи та очернявашъ чрствения единъ погортел на дружеството че са оставятъ да ня ги не искатъ. Каза ви толкова пъти че на афоризмата са мисъ съ пренинуването още на грцкыйтъ владъ ка пръзъ село едно рѣме.

Единъ членъ отъ Землед. Др-ство.

Кюстендиль, 3 Септември 1875.

1-не Редакторе на в. «Напредък», Над
са вече да сѣ извѣстни на българската п
блпка добринѣта на дѣла Илариона Косте
д-ски, но не е зѣл да ви ги проваж
вѣт. Отъ като е дошелъ въ отечеството
поминалъ три години и толко сѣ са на
или общати на работи, които учителѣ
дѣлава захващали да си знаят парятъ.
на станъ сега на 1-ви Августъ сѣ главн
на учителъ. Сравнотю на Костендиля,
до кога ще стоиътъ тѣ тѣ хилюокрвѣ
За напредъ що мысли училищното настоя
ство? Ний са страхувани да се не исп
и на училището вѣчна паметъ, както на ч
таишето. Читалище нѣма, защото было пр
тивно съществуваніето му на дѣла владик
Сега като го нѣма, много е благодаренъ д
до владикъ! Но молние го да поразкри
читалищные протоколъ, та да прѣгѣла с
е то вършало, и тѣй мыслимъ че то засл
жаваше не гонсїе, но подържаніе отъ нег
срѣжъ. Какъ п да е, а като нѣмайки с
напредъ пастырѣ и по склѣпи учителя
сѣ зидържали и сѣкомъ е почтено испи
тено, а днесъ като е станалъ и касїерїи
и псарѣ стария на владикъ, сяку кло
на дългове; еснаето катладенно помощ с
бавратъ и да дължиں оставяатъ; но ний по
дѣръ за увѣреніе подадохъ жалба за м
попика, та да прѣгѣдайтъ сѣтнѣтъ, но т
ви гласъ въ пустяна! сега на 2-и Августъ
ста са подаде 3-ти жалба, я пакъ гласъ н
пустини, та за тона незнаемъ какъна се ст
не. Научаваемъ са само, че прѣгѣдащата с
ка была отъ. 2 3-ма, а прїета ли е или н
това е въпросъ. Тука са е разспрѣшилъ гласъ
за новъ епископъ, то добро! но да ли то
че блде като дѣла Илариона, или като съ
течественникъ ше работи споредъ Уставъ е
вѣрхїйскій; ако да сѣдѣна я той споредъ
днешния вържежъ и споредъ мнѣніето на
3-ма чорбаджї, то по добръ да не блде за
негово собствено и наше добро.

Тука тази дописка изброява имената на няколко лица, които нарича чорбаджии и мекерета и продължава: «... в. Вън брой 32 опричергават безсрамно вистената дописка в «Источен вестник» брой 21, колто разпращае за загубено дете, п казватъ че допискате била латковина. Но даю нладико, не бше ли Ваш прство като ншмя Захарил, но който казватъ опитоло: учвалъ ти палатъ, мученъ е, атанежъ? и не бхте ли вый който са раскжхате съ мъртвеца по улынчатъ съ латковина да е тона?»

Друго, нашите почтения общинаре не показават дълг 25,000 грошо, вместо 75,000 ри годишен приход. Но те много добре знаят, че сторяят според другите епархии и си спомнят устава да поднесат напечатан билингвистичен си, а не по своему и дават поощрение за училището, а дъщеря съ расчупени мави да са расходят по училища.

Единъ Кюстенлицъ.

Бабадагъ, 30 Августъ 1875.

тогда градъ и значительнѣе и въ центрѣ нѣтъ
длина голуба казалъ, нѣтъ отъ тука, г-не редакт
оре, прѣданные не ли са и писало отъ голуба
ны врѣмѣ, зашто нѣ? или че нѣма за вакон
или че нѣма кой да пише, втрѣмѣ да ешто
то. За сега ный ся обрабаше къчъ добра
а стрѣна на града — по увеличаша. Тука
увеличаше сѣхъштува отъ прѣдъ пѣтнадесѣти
дѣтны, мѣсто по нѣкога са е затворило а
по нѣкога отворило, и до 69 год. е се са е
въшукало по научнишката, нѣ благодареніе
на него врѣмѣ че до тогавашный учитель
Драгановъ е прѣтрѣпвалъ различны общ
и противности, че е поствлужалъ оцѣнѣ
и нѣтъ е настояще врѣмѣ водить обще
университѣтныя нѣ работы. Сѣдѣ Драганова у
нѣмаше са добри е доста добри и е
улучилъ учитель Г. Стеф. Гроздановъ, нѣ
лично това быше за една година; в учил
са затвори, защото неимпостояват
нѣтъ грабна тоза комѣта. А пакъ и гра
даннытъ бѣха забравлявалъ вече училището.

Елвартъ на 72 година прѣзъ Іулія Тулча-
ната община ни прѣпорѣча Г. П. Дичевъ,
който си прие и учащата се отвори. Г-нъ
Дичевъ не е отъ много знающахъ (той е отъ
начинахъ на Па. Х. Тодорова въ Бебр-
е*), нъ като мѣлъ и прѣлюбуе въ раз-

*) Въ реченото село училището прѣди нѣколко
днимъ бѣше доста въ добръ рѣдъ; отъ него учи-

стояние на три годаны показа доста до
успѣхы, въ училището испокое е было
довно п до сега ученица п ученикы
брой 70—80 рѣовно съ слѣдвали раздѣ
нытъ пять отдѣла.

Тъзъ голяшияѣтѣ испитанія станаха сѣ
нстванитѣ до сега нѣ града, тѣ ся за
мѣняти за мѣлото коношество, нѣ прѣдѣ
поговоринѣ за тѣхъ, нека, г-не редикѣ
ре, ся даде мѣсто въ стѣповѣтъ на мно
уважашия на органѣ свѣдѣнѣ отъ важнѣ
за града. — Прѣдполагатѣ година по испи
танія стана рѣчь че училището е нече мѣ
ко сѣдѣ, нѣ него ся задущаватѣ дѣла
пълнитѣ ся очитѣ съ прахове и прѣдѣ (ш
тѣлѣ рѣчь ся бѣха случили и усенологи
нѣ градскы управленѣ), като ся раз
това взе ся поѣтъ вниманіе да ся дѣла
срѣдства за построеніе на по голѣмо учили
ще. Градскитѣ ни управителѣ казаха че
турскитѣ дѣла ся нуждатѣ отъ едно учи
лище, нѣ ся вѣждаше че и дѣтѣ страни бѣ
ха, и сѣ, сѣроашии. Какѣ можатѣ да
сѣбератѣ толко прѣдѣ и да ся въздигнѣ
такыиа училища за какыто ся кроешѣ
Яни сѣ до мѣтесирѣлѣка въ Тулча. Раз
мѣний нѣ и отличенѣ за выскотѣ ся служ
Н. В. Прѣдѣ. Фахрѣ бей, насѣрѣ за тона
показа срѣдства. Пошита ся населеніето
дѣто харизза Накѣето (крѣпѣ що зема
прѣвнѣснѣе хранитѣ отъ десѣтъкѣтъ) насе
ніето като ся сѣгласѣ на тона, пѣса ся
на Н. В. Прѣвнѣснѣе многобожнѣе
Архѣпѣастѣръ г-на Григорѣя да подѣлѣспѣ
при уаобреніето за тона дѣто потребѣа. П
отговорѣ на Н. В. Пр. прѣхѣше сѣрѣдѣтѣ
ни думы за всещо добро и полезно. Сѣдѣ
уаобренѣята отъ дѣто още трѣбашѣ при пр
сѣстѣніето на Н. Прѣвѣсѣ, ся положѣхѣ
сновѣтъ на турско и българскѣто училищ
коато при настояваніето на Н. В. Прѣвѣс
Генерѣл В. Благородѣе Димѣтѣриѣ бѣй отъ
Тулча, зведѣно сѣ наймакияиѣ ни Ахмѣ
дѣѣѣ, Хѣяминѣя Хѣмѣдѣ ефендѣ и Благор
дѣѣѣя гражданѣѣѣ Г. Георѣіѣѣѣ сячко стѣ
дѣѣѣѣ. Направѣѣѣ ся училищѣята за коѣто сѣ
нѣждаѣѣѣ повече отъ 160,000 гроша.

Въ настоящия мѣсецъ си чакахъ пьсь-
тавъ на нонѣ училища, както за Българ-
тъй и за Турците, и на 13 тога си прова-
до нарочита депутация да да почани Него-
Прѣтѣхъ, и бълг. первенци отъ Тулиа, и
ува 17 тога пріеми многоуважаемѣи госты,
по съ множество народъ и ученицитѣ стан-
ла. блжвото пострѣщаніе. Въ сѣщія тога де-
стана отвореніе и испитанію на турское
училище; а на утрѣшнія день часть по-
си отвори българското, отъ сачкаты краи-
на на града ся быше стекло мало и голѣмъ
мютесарифъ бей съ сачкаты първы чиновни-
когы, отъ българскитѣ принципци Димитаръ
бей, Н. Бягр. Икономъ Евло, Г. Т. Иконо-
мовъ, Г. Грагорій Радевъ, уч. М. Д. Тихо-
чевъ, и первенци отъ разна народности си
посрѣщанаха съ пѣсно отъ ученицѣи до у-
чилищата запад, и тамъ си испѣ нарочи-
то, привогатена на турскый языкъ пѣсенъ,
изнявѣ едно мълчаніе около двѣ минути.
Тогасъ г-нъ М. Д. Тахчеви каза една дѣ-
лжна рѣчь на турскый языкъ, разни при-
казано и настоящо по училищата, благо-
даря на мютесарифъ бей и на когого ош-
требаше за построеніето на училището. Мю-
тесарифъ бей отговорѣ все що е добро, про-
дѣжа рѣчтъкъ си около половинъ часть, при-
порча чина въри и любви, каза че дѣто и да
е той, ше промясия за тога учинице, и си
живи неси слушателѣ да имать прѣвъ видъ
ученіето, защото въ него ше си намѣривъ
спасеніето. И по това се започна испита-
Испиталъ се ученица отъ пятый отдѣлъ, на
турскый языкъ, Географія и Аритметика
отговоритѣ бяхъ отъ най живитѣ, мютеса-
рифъ бей прикиване роавствѣ на учени-
цѣтъ, и вѣтъ благодареше за тѣхнитѣ отпа-
чин рожиби. На смършахъ П. Дачевъ казва
рѣчь на турскый языкъ, запѣха се учени-
ческы пѣсни, благодарѣ си мало и голѣмо
и множеството си разлике. До вечерть мю-
тесарифъ бей заминахъ за Тулиа, който си
неповроливо тържественно.

Испитанията са продължаваха до 21 тог
вешки деня се посвитааха от градските
управления, и гражданите, Турци, Армен
ци, Евреи съ духовните си началници и у
чителств, Българи и Румуните от дват
пола, испитаха са ученици и ученичките
отговорит бяха както си пицаха.

Чтагицето на „Любов“ даря в тѣзи г. отлични ученици се по двѣти книжки одиени за 240 гр. Дѣцето си дѣваше оставката по причина че не може да отговори самъ, трѣбаше казваше тука дѣния ученикъ, зѣщото ако искате пакъ да ви бѣждатъ учить се досѣгашиштѣ длѣжности, учители на дѣти позъ, пѣсаръ на обшнѣи п[р.] работѣи ще хромѣатъ. Какъ ще се наредѣ за напредъ ученицето? Инаке погледѣте се въмъ Казалишкѣи Свѣтъ. *

Кумберландската войска. — Юти
ка (Ню-Йоркъ), 15 Септ. 1875.

Господине Редакторе!
 «Югика никого не е билъ тождова славно
 навичентъ.» Вчера и днесъ съ били ний свѣ-
 тавтъ и прѣтѣни дни на тоа градъ. Кумбер-
 ландската войска, която бѣ между ний въ-
 шпѣтъ въ междусобитнаа американска война,
 за сега съставила едно дружество. Члено-
 ветъ на тоа дружество плащатъ по една
 янга. Явра на година я тѣя парѣ ся упо-
 требяватъ за разиски на членовѣтъ. Таа го-
 дѣна тоа дружество бѣ поканено, отъ ту-
 кашинѣтъ граждана, да ся събере тука. Тоа
 поканѣние ся правѣ съ присърдце. Отъ една

лище има учителчета въ шумненско, разградско, русненско окръжия и въ градоветъ. Сега въ каквъ е рѣдъ ?!

страна, защото тука е средоточието на държавата Ню Йоркъ и града е обграден съзвездие от привлекателни естествени хубости и величия; и от друга, защото някои от генералите и сенаторите от това дружество съвсем от тука.

Гражданитѣ, за да изразитѣ благоволеніе и уваженіе си къмъ тия народни герои, напичихъ града съ «червено, бяло и сѣно» — народнитѣ краски, съ «издѣлатѣ и ливнитѣ» — народното знамя; съ орнаментици и носящи блага нѣща «много и еднѣ» — общата послоница и символъ и други народни знакове. Много вътрѣшни конто сѣ били въ войната ся развѣстватъ средъ уличитѣ. И прѣзъ вечеръ освѣтленія и кѣлкакъвъ видъ огнени прѣдставленія се правѣтъ за тяхна честь. Улицата Джемес е, особенно, пѣзно украсена. Ти е най богата и голѣмитѣ хотѣли сѣ въ тази улица

Между посъветители, членове на кумбер-
ландската войска, сѣ много отъ най първи-
тъ членици и граждани отъ Сѣдинентъ
държави. Вчера тѣ ся срещнахъ та разгѣ-
ждахъ дружествени работи, и признахъ
посъветители. Едно отъ важнитѣ разискванія на
дружеството, бѣ да смалитѣ цената на член-
ството на 50 гр. въ годината (имѣто една
англ. лира), за да възмогатъ и най бѣднѣ-
тъ войни да ся съединитѣ. Главната цѣль
на това дружество, е да питае върното о-
нова прикѣство, което естествено съще-
ства на между състрадащи; и свършено да
укрѣпи и поднови паметията на юнацитѣ що
пожертвувахъ себе си за народното добро.

Снощи, главната музика на града приру-
жи дружеството до зрѣлището. Тукъ тѣ дой-
дохъ да ся навидатъ съ народа. Предната
часть и горѣ сѣсто ставатъ представлени-
та) бѣхъ пѣли съ членове отъ всякъвъ
члѣн на войската, и цѣлата заа бѣ припа-
вена съ зрители. Прѣсвѣатели на друже-
ството бѣ генералъ Джоу Хукъръ; когото,
по причина на голѣмо ю юнчество, на-
рочатъ (Побѣдѣтель Джоу Хукъръ.) Пър-
вия говоритель бѣ Сенаторъ Конлингъ (отъ
той градъ). Следъ него, Колонелъ Уатъкинсъ

лоде една празна и пространна историческа
орацлия. Следъ това, народа единногласно п-
вица прѣдседателя Гранца. Той прѣдвѣстель
е съвѣтъ неспособенъ да говори всенародно.
Много пъти, въ подобни обстоятелства, съмъ
го видѣлъ да стане, доиди прѣдъ народа и ся
поклони, па ся върне та сѣдне. Сега, обаче,
говори както слѣдъа :

Госпожи и Господа отъ Югика, съвой-
скари на кумберландската войска. Много ми
е драго да блядъ съ насъ тази вечеръ, и на-
ко имаше едно нѣщо въ свѣта, да кажѣтъ прѣ-
ди друго въ това събитие, азъ ще обичахъ
да го кажѣтъ. Когато дойдохъ тука, азъ не
очаквахъ да ми повикате да говорѣхъ на про-
странно, за то азъ казахъ въ кратецъ. Азъ
ще обичахъ да пишѣхъ все що мислѣхъ за то-
ва, и вѣй да го четете. Но вѣй всипа знае-
те че всенародно говорихъ не е една отъ
дърбите ми. Ако пишехъ да кажѣ нѣщо, то
по-добър да го пишѣхъ, отъ колкото да стоѣхъ
тука и да говорѣхъ. Ако земахъ двана или
трина отъ васъ, въ една уединена стая, азъ
можяхъ да ви кажѣхъ все що е потребно. Но
други ще си сѣдватъ въ това приключеніе,
копото не сѣмъ моятъ мълчотливъ. Давамъ това
словце, чрезъ листѣтъ ви, защото е едно
отъ много рѣдкитъ народни говорения на
прѣдсѣдателъ; и защото то ще ви даде
поняте за всичкитъ му почти подобни сло-
ва. Сѣдъ прѣдсѣдателъ Грантъ, генералъ
Шерманъ говори на пространно. Сѣдъ него
генералъ Хукъръ бѣ повиканъ. Послѣ гене-
ралъ Сьюкъмъ. Подвъръ него управителъ Ор-
енджо Сикъ говори. Тия сѣдкорѣчливъ ораторъ
съ самотъ си логически заключенія, даде
най впечатлителни и утѣшнителни понятиѣ.
Сѣдъ това говорехъ на кратко разни дру-
ги чиновници. Подробно описаніе на тия
слова ще изпълни листѣтъ ви; нѣто пакъ ще
е любопитно за по-многого отъ читателитъ
ви. Трѣба да забѣлжѣхъ, обаче, че тия сло-
ва, отъ зановсатели и въ това обстоятелство,
което напомня война и ужасъ, не бѣхъ
«врътъ и гържежъ» противъ южнятъ, но маръ
и любовъ и пълни съ смѣхъ, съ които а-
мериканския народъ ся отличавъ. Между го-
воринията, музиката свърше. Една знаме-
нитъ пѣсець, тоже, разнесеся събрането съ
пѣхъ народни пѣсни. Една телеграфъ, то-
же, прѣстигна и ся чете публично; който
извести че подпрѣсѣдателъ Уайсонъ тръгну-
ва и че щѣхъ да прѣстигне тука тази зрана.

Колко бихъ обичалъ да дамъ пълно понятие за това прѣкрасно зрѣлище. Но о! колко е невъзможно. Колко е невъзможно да имамъ България да даже да разберемъ истинното величие и общата полза, които такива събрания прѣдставялъ на народа. Тамъ е прѣдсѣдателствъ; до него стои простъ вопиѣ. Съ рѣшъ съединени, тѣ говорять свободно като равни съработници за общата полза. Чиновници и редовни войни, управители и художници, учени и прости, богати и бѣдни, водители и обшій народъ и каквито и да сѣ, членове на републиката и чужденци, сѣ все заедно и ся наслаждаватъ подъ равни права, нито сѣ възможни да ся отпичать едни отъ други ни по облекло ни по обхода. Единъ става, и сѣ пълно право и свобода повиква едного отъ водители на народа да даде едно слово върху това приключенне, и той става и говори. Но предаче е повиканъ отъ членъ на най обикновено звание. Другъ прѣдлага три хурра за нѣкого сп, и цѣлото събрание *хурра, хурра, хурра* съ все сърдце.

Когато единъ чужденецъ глѣда на такъва събрание и види че всякой сдѣлава народната американска послонница: — «свобода, равенство, братство.» Когато той глѣда на изразената на радость или скръбъ, които обрботенитѣ умове оцѣнявать и извѣднѣжъ

